СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ЦИФРОВО СЪДЪРЖАНИЕ И ЦИФРОВИ УСЛУГИ И ЗА ПРОДАЖБА НА СТОКИ

№	Дата и начин на постъпване на становището (официално, по ел. поща, чрез Портала за обществени консултации и и т.н.)	Име на лице/наименование ЮЛ	Декларирани данни дали лицето действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица	Предложения и становища	Приети/ неприети	Мотиви
1.	**29.06.2026г. официално**	**Българска национална асоциация „Активни потребители“**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1. Неяснота на понятието „разумна цена“** В чл. 40в, ал. 3, т. 1 законопроектът възпроизвежда изискването ремонтът да се извършва „безплатно или на разумна цена“, а в чл. 40в, ал. 6 е предвидено производителите да предлагат резервни части на „разумна цена, която не възпрепятства потребителя от извършването на ремонт“. Същевременно липсват каквито и да било критерии за определяне на тази разумност. Съображение 16 от Директива (ЕС) 2024/1799 изрично посочва, че цената следва да бъде определена по такъв начин, че потребителите да не бъдат съзнателно възпирани да се възползват от задължението на производителя за ремонт. При липсата на законови критерии съществува реална възможност производителите да определят цени, които формално са	приема	Разпоредбата на чл. 40в, ал. 3, т. 1 придобива следния вид: „ (3) Ремонтът на стоките се извършва при следните условия: 1. безплатно или на разумна цена, която включва разходи за труд, материали, резервни части и обичайната търговска надценка за услуги за ремонт на стоки от същия вид в съответния сектор;“

				пазарни, но практически обезсмислят правото на ремонт. **Предлагаме,** в заключителните и допълнителни разпоредби на законопроекта да се създаде **нова дефиниция**: „Разумна цена“ е цена за ремонт или резервни части, която е обоснована от действителните разходи за труд, материали, логистика и обичайна търговска надценка в съответния сектор, като не надвишава нивото, което би възпрепятствало средностатистическия потребител да избере ремонт вместо закупуване на нов продукт.“		
				2. Доброволният характер на европейския формуляр за информация относно ремонта Съгласно чл. 40б, ал. 1 ремонтчиците могат да предоставят европейския формуляр за информация относно ремонта, като тази възможност следва чл. 4, параграф 1 от Директивата. Същевременно чл. 40б, ал. 5 предвижда, че когато формулярът бъде предоставен, неговите условия не могат да бъдат изменяни за срок от 30 дни. Това създава очевиден стимул ремонтчиците изобщо да не използват формуляра, за да избегнат правното обвързване. По този начин инструментът, създаден да подобри прозрачността и информирания избор на потребителите, рискува да остане практически неприложим. **Предлагаме,** в законопроекта **да бъдат предвидени стимули за използването на европейския формуляр** или други механизми, които да гарантират неговото широко практическо приложение. Възможен подход е например, **въвеждането на „презумпция за прозрачност“** - използването на формуляра да се счита за изпълнение на информационните задължения на търговеца. Алтернативно, предлагаме да се въведе **законово задължение** за предоставяне на формуляра.	Не приема	Предложението противоречи на чл.4, параграф 1 от Директива (ЕС) 2024/ 1799, поради което не може да бъде прието. Директивата предвижда възможност за лицата, предоставящи услуги за ремонт да използват европейския формуляр за информация относно ремонта. Разпоредбите на директивата не предвиждат задължение за използване на европейския формуляр.
				3. Дефиниране на основни понятия чрез препращане към европейски регламент В съображение 20 от законопроекта понятията „ремонт“ и „обновяване“ се определят чрез препращане към Регламент (ЕС) 2024/1781. Макар тази законодателна техника да е допустима, тя значително затруднява разбирането на закона от гражданите.	Не приема	Съгласно утвърдените правила на законодателната техника при препращане към разпоредби на регламент на Европейския съюз не се възпроизвежда съдържанието на тези разпоредби, а се прави

				Потребителите следва да могат да установят съдържанието на основните си права и задължения непосредствено от националния закон, без да са принудени да издирват и анализират други нормативни актове на Европейския съюз. **Предлагаме**, основните дефиниции да бъдат възпроизведени в Допълнителните разпоредби на законопроекта.	препращане към съответния регламент, предвид на това, че регламента е акт с общо приложение, задължителен е в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Този подход гарантира еднакво прилагане на правото на Европейския съюз и предотвратява риска от разминаване между националния закон и регламента при негово бъдещо изменение. Трябва да се има предвид, че проектът на закон ще се прилага успоредно с Регламент (ЕС) 2024/1781 за създаване на рамка за определяне на изискванията за екопроектиране за устойчиви продукти.
				4. Неяснота при използване на критерия „разумен срок“ Член 5, параграф 2, буква „б“ от Директива (ЕС) 2024/1799 предвижда, че задължителният ремонт се извършва „в разумен срок“, считано от момента, в който производителят е получил стоката или има достъп до нея. В съображение 11 се уточнява, че европейският формуляр за ремонт следва да бъде предоставян в „разумен срок“, съответстващ на „възможно най-краткия срок“. Аналогично изискване е възприето и при измененията на Директива (ЕС) 2019/771, където ремонтът или замяната следва да се извършат в „разумен срок“. ЗИД на ЗПЦСЦУПС възпроизвежда този подход, като в чл. 40в, ал. 3, т. 2 предвижда, че ремонтът извън законовата гаранция се извършва в „разумен срок“. Твърдим, че използването на подобен критерий създава съществена правна несигурност и непредвидимост при прилагането на закона. Докато предишната уредба за гаранционни ремонти в ЗЗП предвиждаше конкретен срок от един месец, това беше	приема	Разпоредбата на чл. 40в, ал. 3, т. 2 придобива следния вид: „2. в разумен срок, но не повече от 30 дни, считано от момента, в който производителят е получил стоката от потребителя или е получил достъп до стоката от потребителя;“

				променено, като обхватът на срока от 1 месец беше ограничен до стоки без цифрови елементи - чл. 34, ал. 2 от ЗПЦСЦУПС. Ще напомним, че Директивата насърчава предоставянето на „заместващ продукт“, докато трае ремонта, но в ЗИД на ЗПЦСЦУПС това не е скрепено със задължение. Предвид горните мотиви, **предлагаме следната формулировка** на чл.40в, ал.3, т.2 от проекта: **„в разумен срок, но не повече от 30 дни“.**		